

Så att vi gvarlemna hos alla, mera ett gott än ett stort namn.
 Detta har länge varit min önskan, och målet för min sträfvan.
 Hvilket jag äfven med denna minnesvärd för efterverlden intyggar.

Jag Tage Tott Otteson har rest den samma åt mig själf,
 men synnerligast åt mina hustrur.

Jag har haft trene, och må jag här vila mellan dem.
 Här må jag införas:

Hedvig Kankow och Christiana Urup hafva till bord och
 jordiskt välstånd varit bland de yppersta.

Till utseendet, men synnerligast till själs egenskaper utmärkta.
 Korteligen af spinnor de bästa och skönaste, om det tillåtes,
 och dermed vore något sunnet, ja ville jag resa deras flöder
 i Guld; ty de hafva förtjent det.

De dogo i blomman af sin ålder, och lemnade mannen gvar
 i sorgen. — Redan har jag åt dem offrat, hvad de af en
 forjande älskling kunna och böra fordra.

Sedan jag nu efter deras död, åt deras minne, rest denna
 fjästa gård; Helgar jag min återstående befnad åt gud och
 fäderneslandet, och min själ åt himmelen, till dess min
 dödsdag inträffar.

Benen och Stoffet vile i ro!

Främling cho du är, läs och märk detta.